

φεύγειν, καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἔκκαλεῖσθαι βοήθειαν, καὶ μὴ πρὸς μάντεις καὶ γραῦδια). 351.

Θ'. (Περὶ εὐχῶν καὶ φαλμωφίῶν, καὶ ἐν δόμοις Κυρίου ποιεῖν πάντα τὰ ἐπιβάλλοντα, καὶ ἔχειν σύμμαχον αὐτὸν, καὶ εὐχαριστεῖν αὐτῷ καὶ εὐχαρεστεῖν). 359.

Ι'. (Ἐγκώμιον τῶν τοῦ Παύλου δεσμῶν· καὶ ὅτι μᾶλλον ἡ φιλοκοσμία, δεσμά· καὶ περὶ ἑλεημοσύνης καὶ σωφροσύνης, καὶ κατὰ καλλωπιζωμένων· γυναικῶν). 365.

ΙΑ'. (Περὶ ἀγάπης καὶ συμπαθείας, καὶ τοῦ συγχαίρειν καὶ συλλυπεῖσθαι τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ περὶ τοῦ μὴ φθονεῖν εὔδοκιμοῦσι, καὶ ἔκατονς ὥφελεῖν). 373.

ΙΒ'. (Περὶ τοῦ μὴ ἀσχάλλειν ἐν ταῖς διὰ Χριστὸν θλίψειν, ἀλλὰ μνημονεύειν τῶν δεσμῶν Παύλου, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν βλαβερῶν, καὶ περὶ δακρύων ψυχικῶν, καὶ περὶ γάμων εὐπρεπῶν καὶ ἀσέμηνων· καὶ ὅτι κόσμος τῇ νύμφῃ, σωφροσύνῃ καὶ αἰδὼς, οὐχὶ θόρυβος· καὶ μέθη, καὶ κρότοι, καὶ αὐλοί). 379.

Τοῦ πόμημα εἰς τὴν πρὸς Θεοσσαλονικεῖς Α'. ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίας ΙΑ'. 391—468.

Α'. ("Οτι οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν καὶ καταφρονεῖν τῶν εὐχῶν τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ταύτας ἐπιζητεῖν. Πλὴν τότε ἡμᾶς ὥφελοσιν, ὅταν καὶ ἡμεῖς τῆς ἀρετῆς ἀντεγώμεθα"). 391.

Β'. ("Οτι οὐδέν μεῖζον φιλίας πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν εἴποις τὴν ζωὴν, τὰ δεύτερα ταύτης κέκτηται"). 399.

Γ'. (Περὶ τοῦ μακροθυμεῖν ἐν ταῖς θλίψεις καὶ εὐχαριστεῖν· καὶ ζημία δὲ χρημάτων, ἢ ἀποθολὴ παιδῶν συμβῆ, λέγειν δεῖ, ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὁ γὰρ τὰ τοιαῦτα γενναίως φέρων, ὅμοιός ἐστιν Ἀθραχόν καὶ Ιάθε· καὶ ὅτι ἂν οἱ δικίμονες λέγωσι περὶ τῶν ἀπολλυμένων, ὡς συνεργοὶ τῶν κλεπτῶν, ἵσσοις πολλάκις τοὺς τόπους, ποῦ τὰ κλαπέντα ἀπετέθη); 405.

Δ'. ("Οτι μέγα ἀγαθὸν ἡ εἰς τὸν πληνίον ἀγάπη, καὶ περὶ τῆς "Λθελ, καὶ Παύλου, καὶ Ιωσήφ ἀγάπης, καὶ περὶ ἀμνησικαίας). 415.

Ε'. (Κατὰ πορνῶν καὶ μοιχῶν, καὶ ὅτι δεῖ τοὺς πατέρας, καὶ βουλομένους κοσμικὸν ἔχειν

βίον, τοὺς ἔκατῶν παιδας ταχέως ὑπὸ γάμων ἄγειν, καὶ περὶ τοῦ φεύγειν τὰ θέατρα ὡς αἰτια πολλῶν κακῶν). 423.

Ζ'. ("Οτι οὐ δεῖ θρηνεῖν τὸν ἀπελθόντα, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ἀγαπῆν τὸν Θεὸν, μηδὲ τὴν ἐλπίδα ἔχειν ἐπ' αὐτὸν, ἡ θλίψις τοῖς πενθοῦσι βαρυτέρα γίνεται· καὶ πῶς ὀφείλουσιν αἱ χῆραι διάγειν καὶ τρέφειν τὰ τέκνα). 429.

ΖΙ'. (Περὶ ἀναστάσεως, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τὰ ἀκατάληπτα τοῦ Θεοῦ πολυπραγμονεῖν, μάλιστα δὲ τὴν ἀφραστὸν αὐτοῦ γέννησιν). 435.

Η'. (Περὶ ἀναστάσεως καὶ κρίσεως καὶ ἀνταπόδοσεως, καὶ ταύτης σαφῆς ἀπόδειξις· καὶ ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἔλληνες ὁμολογοῦσιν ἔσεσθαι ἀνταπόδοσιν ἀγαθῶν καὶ κακῶν). 439.

Θ'. (Προτροπὴ πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅτι ἀδύνατον τὸν ἐνταῦθα ἐν τρυφῇ διάγοντα, τῶν μελλόντων ἀπολαῦσαι ἀγαθῶν, καὶ περὶ ἀναστάσεως καὶ κρίσεως). 445.

Ι'. ("Οτι οὐχὶ ἡ τῶν παιδῶν ἀνάγκη πρὸς τὴν τῶν χρημάτων βιάζεται συλλογὴν, ἀλλ᾽ ἡ φιλαργυρία· καὶ ὅτι τοῦ εὗ ποιεῖν τὸ φέρειν μακροθύμως ἀρπαζόμενον διὰ τὸν Θεὸν πολλῷ μεῖζόν ἐστι· καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία οὐκ ἀπὸ μεγέθους, ἀλλὰ ἀπὸ προκιρέσεως κρίνεται. Ἐνταῦθα καὶ περὶ προεστώτων, ἀργόντων, καὶ ποιμένων). 455.

ΙΑ'. (Περὶ καθαροῦ βίου, φυλακῆς τῶν αἰσθήσεων, καὶ περὶ φιλανθρωπίας καὶ ἑλεημοσύνης). 461.

Τοῦ πόμημα εἰς τὴν πρὸς Θεοσσαλονικεῖς Β'. ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίας Ε'. 467—500.

Α'. (Περὶ τύφου καὶ ὑπερηφανίας). 467.

Β'. ("Οτι δεῖ μνημονεύειν δεῖ τῆς κρίσεως καὶ τῆς γεέννης· εἰ μὴ γὰρ μέγα ἔφερεν ὅφελος ἡ γεέννα, οὐκ ἀν αὐτὴν ἡ πείλησην ὁ Θεός. Διὸ δὲ ταύτην ἔχων διὰ παντὸς τὴν μνήμην, οὐκ ἀν αὐτῆς πεῖραν λάθοι, ἀλλ' οὐδὲ ἀμαρτίσεται εὐχερῶς). 471.

Γ'. (Κατὰ πλουτούντων, καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μετὰ σεμνότητος δεῖ εἰσιέναι, καὶ ἀκριβῶς προσέχειν τοῖς ἀναγινωσκομένοις). 479.

